

Život FARNOSTI

Ročník XI.

LISTOPAD 2017

č. 11

Společný zpravodaj farností Újezd a Horní Lhota. Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků

Pán nám vrátí všechny drahé, kteří od nás odešli

z katecheze Svatého otce Františka

Drazí bratři a sestry, v cyklu katechezi o rodině se dnes budeme inspirovat přímo epizodou, kterou podává evangelista Lukáš, a kterou jsme právě vyslechli (srov. Lk 7,11-15). Je to velice dojemná scéna, která nám ukazuje Ježíšův soucit s těmi, kdo trpí – v tomto případě s vdovou, která ztratila jediného syna – a ukazuje také Ježíšovu moc nad smrtí.

Smrt je zkušenost, která se týká všech rodin bez jakékoli výjimky. Je součástí života, ale přece, dotkne-li se rodinných citů, nikdy neumí vypadat přirozeně. Pro rodiče je obzvláště trýznivé, když přežijí svoje děti. To odporuje elementární povaze vztahů, které rodině samotné dávají smysl. Ztrátou syna či dcery se jakoby zastaví čas: otevře se propast pohlcující minulost i budoucnost. Smrt, která odnáší dítě v raném či mladém věku, je facka příslibům, darům a obětem lásky s radostí odevzdaným životu, který jsme přivedli na svět. Často přicházejí na mši do Domu sv. Marty rodiče s fotkou syna, dcery, dítěte, chlapce či děvčete a se ztrápeným pohledem mi říkají: „*Zemřel, zemřela*“. Smrt udeří, a když jde o potomka, udeří v hloubi. Celá rodina je paralyzována, oněmí. A podobně je trýzněno také dítě, které zůstane osamoceno ztrátou jednou či obou rodičů. Ptá se: „*Kde je tatínek? Kde je maminka?*“ – V nebi. – „*A proč jej nevidím?*“.

Za touto otázkou se skrývá úzkost v srdci osamělého dítěte. Prázdnota opuštěnosti, která se v něm otevřela, je o to úzkostnější, že mu chybí zkušenost potřebná k tomu, aby mohlo „pojmenovat“ to, co se stalo. „*Kdy se vrátí tatínek? Kdy se vrátí maminka?*“ Co odpovědět trpícímu dítěti? Taková je smrt v rodině.

V těchto případech je smrt něco jako černá díra, která se v životě rodin otevře a na niž neumíme dát žádné vysvětlení. A někdy to dojde dokonce tak daleko, že bývá kladena za vinu Bohu. Mnoho lidí – a já jim rozumím – se na Boha hněvá, rouhá se: „*Proč jsi mi vzal syna, dceru? A Bůh není, Bůh neexistuje! Proč to udělal?*“ Kolikrát jen jsme to slyšeli! Tento hněv v srdci nějak souvisí s obrovskou bolestí. Ztráta syna či dcery, tatínka či maminky je obrovská bolest. A toto se v rodinách děje nepřetržitě. Tehdy, jak jsem

už řekl, je smrt jako nějaká díra. Fyzická smrt má však komplice, kteří jsou ještě horší než ona a nazývají se nenávisť, závist, pýcha, lakomství; zkrátka hřích světa, který pracuje pro smrt a činí ji ještě bolestivější a nespravedlivější. Rodinné cesty vypadají jako bezbranné a předurčené oběti těchto - smrti nápomocných - mocností, které dějiny člověka provázejí. Pomysleme na absurdní „normálnost“ událostí, které za určitých okolností a na určitých místech přidávají ke smrti také hrůzu, způsobenou nenávisť a lhostejností druhých lidí. Kéž nás Pán uchrání toho, abychom si na to zvykli!

V Božím lidu je mnoho rodin, které s milostí Božího soucitu darovaného v Ježíši, dokazují činem, že smrt nemá poslední slovo. To je opravdový úkon víry! Pokaždé když rodina, která má zármutek, nachází sílu k zachování víry a lásky, jež nás sjednocují s těmi, které máme rádi, už nyní brání smrti v tom, aby si vzala všechno. Temnotě smrti je třeba čelit intenzivnější prací lásky. „*Bože buď naším světlem v temnotách*“ - říká jedna z invokací večerní modlitby breviáře. Ve světle vzkříšeného Pána, který neopouští nikoho z těch, které mu Otec svěřil, můžeme odejmout smrti její „bodec“, jak řekl apoštol Pavel (1 Kor 15,55); můžeme jí zabránit, aby otrávil náš život, zmařila naše cesty a uvrhla nás do nejtemnější prázdnoty. V této víře se můžeme těšit navzájem a vědět, že Pán přemohl smrt jednou provždy. Naši drazí nezmizeli do temnot nicoty: naděje nás ujišťuje, že jsou v dobrých a mocných rukou Božích. Lásky je silnější než smrt. Proto je cestou umožňování růstu lásky, její upevňování. A láska nás bude střežit až do dne, kdy bude každá slza setřena a „*nebude už smrt ani zármutek, nářek ani bolest*“ (Zj 21,4). Necháme-li se udržovat touto vírou, může doznáný zármutek zrodit ještě silnější solidaritu v rodinných svazcích, novou otevřenost pro bolest jiných rodin, nové bratrství s rodinami, které se rodí a obrozují v naději. Rodit se a obrozovat se v naději – to nám dává víru. Chtěl bych však ještě zdůraznit poslední větu evangelia, které jsme dnes slyšeli (srov. Lk 7,11-15). Jakmile Ježíš vrátí život mladíkovi, synovi matky, která byla vdovou, evangelium dodává: „*Ježíš ho vrátil jeho matce.*“ A to je naše naděje! Pán nám vrátí všechny drahé, kteří od nás odešli, a my se s nimi znovu setkáme. Tato naděje neklame! Dobře si pamatujme toto Ježíšovo gesto: „*Ježíš ho vrátil jeho matce*“. Tak učini Pán se všemi našimi drahými v rodině!

Dnes je zapotřebí, aby pastýři a všichni křesťané konkrétněji vyjadřovali smysl víry vzhledem k zármutku v rodině. Nesmí být popíráno právo na pláč – v zármutku máme plakat – také Ježíš „zaplakal“ a „byl hluboce dojat“ velkým zármutkem rodiny, kterou miloval (Jan 11,33-37). Spíše můžeme čerpat z jednoduchého a mocného svědectví mnoha rodin, které dovedly rozpoznat v tvrdém přejití smrti také bezpečné přejití

ukřížovaného a vzkříšeného Pána a Jeho neodvolatelný příslib vzkříšení mrtvých. Práce lásky Boží je silnější než práce smrti. A právě s touto láskou máme spolupracovat, stávat se jejími činorodými „komplici“ svojí vírou! A pamatujme na ono Ježíšovo gesto: „*Ježíš ho vrátil jeho matce*“, tak bude jednat se všemi našimi drahými i s námi, až se setkáme, a bude v nás definitivně poražena smrt. Je přemožena Ježíšovým křížem. Ježíš nás všechny vrátí do rodiny!

převzato z www.radiovaticana.cz

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové na měsíc listopad 2017:

Úmysl všeobecný: Bude vyhlášen později.

Úmysl misijní: Za křesťany v Asii, aby tím, že o evangeliu svědčí slovy a skutky, přispěli k dialogu, míru a vzájemnému pochopení především těch, kteří patří k jiným náboženstvím.

Úmysl národní: Za ochranu před otroctvím lhotejně a sobecké mentality (EG, č. 208).

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme v říjnu 2017 skrze svátost křtu přijali:

Zdeněk Petráš	Dolní Lhota
Julie Váňová	Dolní Lhota
Max Engler	Uherské Hradiště

V měsíci říjnu 2017 odešli na věčnost a byli pohřbeni:

<i>2. října</i> Stanislav Hybl Vysoké Pole 198	58 let	<i>2. října</i> Josef Vojáček Sehradice 181	93 let
<i>19. října</i> Miroslav Jakůbek Vysoké Pole	57 let	<i>28. října</i> Lidmila Rumanová Újezd 302	71 let

*Odpočinutí věčné dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí,
ať odpočívají v pokoji.*

Pouť do Krakova

V září tomu bylo rok, co vznikla naše modlitební skupinka „Modliteb matek“. Víím, že takových skupinek, které se modlí podle spirituality Modliteb matek, je v našich farnostech více, ale ta naše je přece jenom něčím specifická. Tvoří ji maminky na rodičovské dovolené. Setkáváme se jednou týdně společně s našimi malými dětmi v pastorační místnosti v kostele Panny Marie Karmelské v Dolní Lhotě. A předpokládám, že si dokážete představit, v jaké veselé atmosféře naše setkání probíhá. Dětské hry, brebentění, dohadování a jásání nás učí trpělivosti. I když přiznávám, že někdy je těžké se na modlitbu plně soustředit. Ale i tato překážka se dá překonat, když si připomeneme, že sám Pán Ježíš nám dal děti za vzor: „*Amen, pravím vám, jestliže se neobrátíte a nebudete jako děti, nevejdete do království nebeského.*“ (Mt 18,3)

Jednoho dne nám přišel e-mail s nabídkou od koordinátorky Hnutí modliteb matek zúčastnit se v termínu od 18. – 20. 9.2017 třídní poutní cesty do Krakova. V Polsku jsem na pouti nikdy nebyla. Společně ještě s jednou maminkou z našeho spolča jsme se rozhodly, že pojedeme. Jen díky ochotě našich blízkých postarat se v této době o naše děti, jsme se mohly vydat na cestu. V autobuse s námi jely maminky různého věku, z různých míst naší vlasti. Duchovní doprovod nám poskytl polský kněz působící v České republice O. Mariusz Sierpiniak, což byla pro nás neskutečná výhoda. Jako správný patriot nám povyprávěl o všech zajímavostech a ukázal nám všechna důležitá místa. Dokonce i ta, kde se běžní poutníci nedostanou. Především se s námi vytrvale modlil, zpíval a slavil mše svatě.

První bod v našem velmi nabitém programu byla návštěva baziliky Obětování nejsvětější Panny Marie ve **Wadowicích**, které jsou rodným městem Jana Pavla II. Po mši svatě jsme měly čas na modlitbu v kapli Jana Pavla II., kde jsou uloženy i jeho ostatky. Následovala prohlídka rodného domu a muzea Jana Pavla II., která nás všechny velmi mile překvapila. Moderní nově zrekonstruované muzeum nabízí multifunkční expozice, které berou dech. Tematické části výstavy jsou doprovázeny zvukem i dobovými záznamy promítanými na zdích. Najdete zde plno fotografií i osobních věcí papeže od dětství až po poslední chvíle jeho života. Dokonce je zde zbraň, kterou byl postřelen při atentátu nebo bible, kterou řeholnice četla papeži v posledních chvílích života. Označila do ní okamžik, kam dočetla, když papež zemřel. Srdcem muzea je byt, ve kterém se Karol Wojtyła narodil, a kde vyrůstal. Z okna bytu Wojtylových jde krásně vidět na boční stěnu kostela se slunečními hodinami, nad kterými je nápis "*Čas utíká, věčnost čeká*". Tuto větu Jan Pavel II. vzpomínal ve svých promluvách. Cestou po muzeu můžete vnímat pocity radosti na místech, kde je cítil Svatý otec. Pocity štěstí i starostí z každodenního života, pocit smutku a utrpení v těžkých chvílích i přítomnost Ducha svatého v jeho životě. Pokud se pojedete do Wadowic podívat, určitě si zajděte také na kafičko a sladkou *kremuvku*, oblíbený zákusek zesnulého Jana Pavla II.

Další naše cesta vedla do jednoho z nejnavštěvovanějších poutních míst v Polsku, do úžasného poutního místa **Kalwarie Zabrzdydowske**, kde jsme byli ubytováni v poutním domě. Součástí tohoto poutního místa je benediktinský klášter, křížové cesty na Kalwarijském kopci se 42 kaplemi a poutní bazilika Panny Marie Andělské. Celý komplex budov je díky své výjimečnosti zapsán na seznam památek UNESCO. Snad všechny nás uchvátil obraz Panny Marie Kalvarské, který se nachází v boční kapli baziliky. Je nádherný. V Polsku je mu věnována velká úcta. To jsme pocítily při večerní modlitbě u tohoto obrazu. Každý večer se polští věřící vroucně modlí k Panně Marii s úmysly za vlast a církev. Tuto modlitbu ukončuje v 21 hod. „*Apel Jasnogórski*“, krásná večerní píseň a fanfáry pro Pannu Marii. V tuto dobu se obraz zahaluje.

Otec Mariusz nám vyprávěl, že když Janu Pavlu II. zemřela v jeho devíti letech maminka, kterou měl velmi rád, nemohl se s její smrtí vyrovnat. Tatínek ho smutného přivedl před tento obraz a řekl mu: „*Od dnešního dne je toto tvoje maminka.*“ Svatý otec měl tento obraz ve velké úctě po celý život. Jeho kroky vedly na toto poutní místo při první návštěvě Polska už jako papeže. Před tímto obrazem slavil i svou poslední mši svatou v Polsku. Celé poutní místo nám ukazuje propojenost lásky Panny Marie s utrpením křížové cesty Pána Ježíše.

Další den jsme navštívili historické **město Krakov** s úžasnou průvodkyní, která uměla perfektně česky a ještě k tomu měla smysl pro humor. Stihly jsme toho hodně. Prohlídku Wawelu, prošly jsme se po Královské cestě, viděly jsme orloj i Rynek. Až navštívíte Krakov, nenechte si ujít tradiční troubení z věže, tzv. *Hejnal Mariacki* doprovázený zajímavou legendou. A pokud budete hodně tleskat, trubač vám i zamává.

Další naše cesta vedla do unikátních **solných dolů ve Wieliczce**, které patří k nejstarším solným dolům vůbec. Důl je 327 m hluboký, celková délka chodeb dosahuje 300 km, přičemž veřejnosti jsou zpřístupněna přibližně 2 % z celkové délky chodeb. Turisté si zde mohou prohlédnout 3,5 km dlouhou trasu, která zahrnuje prohlídku krásných soch, vytvořených z kamenné soli. Za pozornost stojí také klenuté síně, úchvatná velká kaple sv. Kingy (101 m pod zemí) celá ze soli, podzemní jezero a výstava, přibližující historii těžby soli. Ideální místo pro rodinný výlet.

Poslední den naší pouti jsme se podívaly do nově vybudovaného **Sanktuarie Jana Pavla II.** „Nebojte se“ v Krakově – Lagiewniki (vysvěcen 2013). Je to památník, muzeum, kulturní a vzdělávací centrum, ale především moderní dvoupatrový kostel s úchvatnými barevnými mozaikami Marko Ivana Rupnika. (stejného umělce, který se podílel na bazilice v San Giovanni Rotondo v Římě, a který byl autorem loga ke Svatému roku milosrdenství). V chrámu je vystavená zkrvavená klerika, kterou měl Jan Pavel II. na sobě ve chvíli, kdy na něho v roce 1981 turecký občan Ali Agca spáchal atentát. V přízemí, v kapli Relikvií, (v jedné z mnoha kaplí), je pietně uložena

ampule s krví svěťce v mramorovém oltáři. Přicházejí se zde modlit věřící prosící o zázrak i o dar uzdravení.

Nedaleko centra Jana Pavla II. leží **klášter Kongregace sester Matky Božího milosrdenství**, kde je v kapli uložená truhla s relikviemi sestry Faustyny Kowalské. Měly jsme možnost osobně se poklonit vystaveným ostatkům této svatě a v tichosti jsme mohly rozjímat nad tajemstvím Božího milosrdenství. Poté jsme se odebraly do velké patrové **baziliky Božího milosrdenství** (vysvěcena 2002). Stavba je ve tvaru Archy Noemovy, s kapacitou až 15 000 poutníků. V tomto chrámu jsme se zúčastnily závěru celosvětového setkání maminek, které koordinují modlitební skupiny "Modliteb matek" v jednotlivých státech. Nejprve byla slavena mše svatá za přítomnosti mnoha biskupů, poté vystoupila zakladatelka tohoto hnutí Veronika Williams. Ta mluvila o radosti z daru mateřství. Děkovala Pánu Ježíši, že ji dal Pannu Marii, jako svoji učitelku a vzor matky. Apelovala na nás, abychom si nepřidávaly k daným modlitbám nic navíc, aby byla dodržena jednota se všemi modlícími se maminkami na celém světě. Představily se nám koordinátorky jednotlivých států. Přiletěly i maminky z dalekých zemí jako např. Brazílie, Singapur, Mexiko, Bali, Rusko atd. Na závěr jsme se modlily Korunku Božího milosrdenství. Tolik maminek, různých národností a rozličnými jazyky se na jednom místě spojilo v modlitbě za děti, rodiny i své farnosti.

Když jsem si chtěla zakoupit nějaké upomínkové předměty, překvapila mě bohatá nabídka obrázků s modlitbami snad v deseti jazycích. Český byl jeden jediný obrázek. „Proč?“, ptala jsem se Otce Mariusze. Dostalo se mi této odpovědi: „*Kde není poptávka, není nabídka. Čechů jezdí málo.*“ Což je určitě velká škoda a není to pro nás moc dobrá vizitka.

Při zpáteční cestě nám vedoucí zájezdu Oldřiška četla poslední bod z *Desatera poutníka*: „*Milosti, které poutník načerpá, slouží k tomu, aby se upevnil v dobrém a k dobrému povzbuzoval ostatní. Proto poutník nemlčí a o pouti ochotně podává svědectví.*“ Proto i já jsem posbírala odvahu k napsání tohoto příspěvku. Každému vřele doporučuji navštívit tato svatá a promodlená poutní místa v Polsku, kde je cítit Boží požehnání a blízkost sv. Faustiny, sv. Kingy, sv. Vojtěcha a nám tak milého Jana Pavla II.

Mgr. Pavlína Dubcová

GODZONE

(periodické okénko pro mladé)

Akce na měsíc listopad

3. listopad	Večer chval v Dolní Lhotě (po mši svatě)
11. listopad	Večer chval v Újezdě (18.00)
16. listopad	Godzone Tour – Žilina
24. listopad	Děkalba - Slavičín

Svatí z kalendáře

sv. Cecílie 22. listopad
postavení: mučednice
úmrtí: století neznámé

O Cecílii víme jenom to, že žila pravděpodobně ve 3. století v Římě, že ve čtvrti Trastevere založila kostel, a že zemřela jako mučednice a byla pohřbena na hřbitově sv. Kalixta.

Podle půvabné legendy to byla křesťanská dívka vznešeného původu, kterou proti její vůli zasnoubili s pohanem jménem Valerián. Když na její svatbě hrály varhany, zpívala ve svém srdci Pánu - proto se stala patronkou hudebníků a odmítla dopustit, aby manželství došlo naplnění. Místo toho ženicha obrátila na svou víru. Když se vrátil od křtu, našel Cecílii, jak stojí vedle anděla, který jim oběma nasadil po věnci z růží a lilii.

Křesťanem se stal i Valeriánův bratr Tiberius a brzy nato byli oba bratři uvrženi do vězení a odsouzeni k smrti za to, jak horlivě pohřbivali těla mučedníků. Cecílie byla předvedena před prefekta. Zatvrzele odmítala obětovat římským bohům, své pronásledovatele obrátila na víru - v jejím domě bylo pokřtěno čtyři sta osob - a nakonec byla odsouzena k smrti udušením ve své lázni. Třebaže do pece přiložili sedmkrát více paliva než obvykle, Cecílie nedoznala úhony, a tak se ji pokusili stít. Jakýsi vojník jí zasadil tři prudké údery a ona po následující tři dny pozvolna v mukách umírala. Papež její tělo pohřbil v Kalixtových katakombách vedle papeže a biskupů. Ve čtvrti Trastevere, kde stával její dům, byla postavena bazilika nesoucí její jméno (zařazené i do mešní kánonu) a r. 821 byly do ní ostatky sv. Cecílie přeneseny z Kalistových katakomb. V 16. století se zjistilo, že její tělo zůstalo zachovalé. Jako stvrzení její panenské čistoty bychom mohli považovat fakt, že její tělo zůstalo po smrti neporušené, což se vyskytuje u více světců právě jen s touto ctností na heroickém stupni. Zachovalost jejího těla jakoby též zdůrazňovala pravdu výše citovaných slov, že zemřít (pro Krista) neznamená ztratit své mládí.

Modlitba

Zamyslím se nad tím, co vše může znamenat smrt a podle toho se rozhodnu, jakým způsobem budu žít dál. Vyslyš, Bože, naše prosby a na přímluvu svaté Cecílie nás naplň radostí, abychom Ti z celého srdce zpívali chvály. Prosíme o to Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a králuje po všechny věky věků. Amen

Duchovní injekce

Pády patří k životu

Naše děti dostali k Vánocům kluzku – to je takový plastový snowboard pro malé děti, jen se na to stoupne a jede... Při první příležitosti se bráchrové hrnuli ven celí žhaví to vyzkoušet.

Sledovala jsem je z okna (podle reakcí sousedů ne sama) a výborně jsem se bavila. Starší celkem brzy přišel na to, jak se nezabít, ale mladší – to byl kabaret s názvem „Jak padat na sto způsobů“! Nahofe zaujal suverénní profesionální postoj, který odkoukal od bráchy, ujel slavně jeden metr a pak už následovaly nesčetné variace krkolomných pádů – nejčastěji na nos. Čekala jsem ho tak do deseti minut zničeného doma, ale to jsem se mýlila!

Po hodině jsem znovu navštívila pozorovatelnu u okna a s úžasem a obdivem sledovala toho nezdoelného ducha v malém těle. Styl stále stejný: nadějný postoj – metr jízdy – prásk! A pořád dokola, za dvě hodiny snad stokrát! Fascinovalo mě, jak bleskově se dole posbíral a s nezlomnou nadějí a nadšením se drápal zas nahoru vstříč dalšímu střemhlavému pádu! Nestalo se ani jednou, že by nespádl.

Když se pak kluci hladoví přitíhli domů, mrňous byl velice spokojený a rozjařený, nějaký neúspěch si vůbec nepřipouštěl. Večer padli oba do postele a já jsem v tichu přemýšlela...

Tak tohle se chci naučit, takhle to přece dělali všichni lidé, kteří v životě něčeho dosáhli a něco dokázali. Koncentrace na „metr jízdy“, nevyhnutelně počítat s pády a nevzrušovat se jimi, a bleskové vstávání a zase znovu vpřed!

Chce to ale pořádně silný motiv, velkou pokoru a vytrvalost...

Kéž nás to naše soustavné padání v mnoha oblastech nezlomí a neotráví a kéž jsme milosrdní k pádům svých nejbližších – dětí, partnerů, kolegů a všech dalších bližních.

Ze světa:

Kardinál Sarah: Jak mají katolíci přijímat LGBT věřící

Můžeme zůstat věrni církevnímu učení, aniž bychom odmítali miliony lidí. Katolická církev je mnohými – i jejími vlastními věřícími – kritizována za pastorační přístup k LGBT komunitě. Tato kritika si zaslouží reakci – ne na obranu církevní praxe, ale abychom zjistili, zda my, učedníci Páně, nabízíme účinnou pomoc skupině lidí, která ji potřebuje. Křesťané se vždy musí snažit jednat podle přikázání, které dal Ježíš při Poslední večeři: „Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás.“ Milovat někoho tak, jako nás miluje Kristus, znamená milovat daného člověka v pravdě.

„Já jsem se proto narodil,“ řekl Ježíš Pontiu Pilátovi, „abych vydal svědectví pravdě.“ Katechismus katolické církve vyjadřuje toto trvání na čestnosti tvrzením, že při zvěstování Církve světu „je důležité naprosto jasně vysvětlit radosti a požadavky Kristovy cesty.“ Ti, kdo mluví jménem Církve, musí být věrni neměnnému Kristovu učení, protože pouze tehdy, když budeme žít v souladu s Božím stvořitelským plánem, nalezneme hluboké a trvalé naplnění. Ježíš popsal svou vlastní zvěst slovy, která jsou uvedena v Janově evangeliu: „To jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla plná.“ Katolíci věří, že Církev vedena Duchem Svátým čerpá své učení z pravd Kristovy zvěsti. Mezi katolickými kněžími je jedním z nejhlasitějších kritiků církevní zvěsti ohledně sexuality americký jezuita P. James Martin. Ve své knize „Building a Bridge“ vydané v loňském roce uvedl obvyklou námitku, že katolíci tvrdě kritizují homosexualitu, avšak zároveň zanedbávají význam sexuální integrity všech svých věřících.

Otec Martin má pravdu, když tvrdí, že by neměly existovat dvojí standardy, pokud jde o ctnost cudnosti, která – ač je nesmírně náročná – patří k dobré zprávě Ježíše Krista určené všem křesťanům. Pokud jde o nesezdané – bez ohledu na jejich sexuální orientaci –, skutečná cudnost vyžaduje absenci sexu. Může to vypadat jako vysoký nárok, obzvláště v dnešní době. Bylo by však v rozporu s Kristovou moudrostí a dobrotou požadovat něco, čeho nelze dosáhnout. Ježíš nás vyzývá k této ctnosti, protože naše srdce stvořil pro čistotu, stejně jako naši mysl učinil pro pravdu. S Boží milostí a naší vytrvalostí je cudnost nejen možná, ale stane se též zdrojem pravé svobody.

Nemusíme se dlouho rozhlížet, abychom viděli smutné následky odmítnutí Božího plánu pro lidskou intimitu a lásku. Sexuální osvobození, které svět prosazuje, nepřinese to, co slibuje. Promiskuita je spíše příčinou spousty zbytečného utrpení, zlomených srdcí, osamělosti a zacházení s druhými lidmi jako s prostředky sexuálního uspokojení. Církev se jako matka snaží chránit své děti před zraněním hříchem, což je projev její pastýřské lásky. Ve svém učení o homosexualitě Církev vede věřící k tomu, aby odlišovali svou identitu od své orientace a svého jednání. V prvé řadě jsou vždy samotní lidé, kteří jsou dobří, protože jsou Božími dětmi. Pak existuje homosexuální orientace, která není hříšná, pokud není chtěná nebo se podle ní nejedná, ale přesto je v rozporu s lidskou přirozeností. A konečně existují také vztahy osob stejného pohlaví, které jsou těžce hříšné a škodlivé pro blaho těch, kdo v takových svazcích žijí. Lidé, kteří se považují za členy LGBT komunity, by měli slyšet tuto pravdu v lásce, především od kněží hovořících o této složité a obtížné záležitosti jménem Církve.

Modlím se za to, aby svět konečně zaslechl hlasy křesťanů, kteří zakoušejí homosexuální orientaci a kteří našli pokoj a radost v tom, že žijí podle pravdy evangelia. Setkání s nimi je pro mě požehnáním a jejich svědectví mě hluboce dojíhá. Tito muži a ženy dosvědčují moc evangelia, ušlechtilost a houževnatost lidského srdce a pravdivost církevního učení o homosexualitě. V mnoha případech žili po určité dobu odděleně od evangelia, ale smířili se s Kristem a s jeho Církví. Jejich život není snadný a bez obětí. Jejich homosexuální orientace nebyla poražena. Ale oni odhalili krásu cudnosti a počestných přátelství. Jejich příklad si zaslouží úctu a pozornost, protože nás mohou mnohému naučit o tom, jak lépe a se skutečnou pastýřskou láskou vítat naše bratry a sestry a pomáhat jim.

Citát měsíce

Bůh nás miluje takové, jakými budeme a ne takové, jakými jsme.

Sv. Augustin

Slovníček

Pascha, Pesach

Židovské velikonoce, jež jsou jarním svátkem. Slaví se od 15. do 22. dne měsíce nisanu, tedy osm dní. Je to doba, kdy v Palestině již odkvetly stromy, vymetané obilí kvete a již zraje. Tehdy všechny pohanské národy oslavovaly příchod jara a těšily se na novou úrodu. Izraelité však o tomto svátku vzpomínali na své vysvobození

z egyptského otroctví a na všechny zázraky, které Bůh vykonal v Egyptě a u Rudého moře.

Slovo Pesach podle biblické etymologie znamená „překročení“ a připomíná desátou ránu, která stihla Egyptany - smrt prvorozených, kdy Bůh překročil domy Izraelitů, takže v nich nikdo nezemřel.

V předvečer Pesachu obětovala každá izraelská rodina jehně nebo kůzle a potřela jeho krví veřeje svého domu, jak kdysi učinili Izraelité v Egyptě. Maso jehněte nebo kůzlete bylo upečeno na ohni a v noci snědono. O svátku se jedí nekvašené chleby - masót, které připomínají, jak Izraelité ve velkém spěchu opustili Egypt a neměli ani kdy, aby si připravili chléb na cestu. Prvního dne svátku pesach obětovali palestinští Židé první snop toho roku požatého ječmene a tuto oběť pojmenovali ómer. Židovské velikonoce jsou nejsilnějším starozákonním předobrazem vykupitelské smrti Spasitele.

převzato z www.revue.theofil.cz

Připravili Animátoři farností Újezd a Horní Lhota

Z pamětní knihy farnosti Horní Lhota.

*Náboženské poměry dle zaznamenání P. Josefa Černého, faráře v Horní Lhotě
v letech 1942 – 1949*

Po převzetí absolutní moci ve státě Komunistickou stranou Československa v únoru 1948 konají se 30. května 1948 „volby“ (viz níže). A kde byla církev v únoru 1948, vnucuje se logická otázka? V posledním čísle Katolika (časopis), které vyšlo s datem 29.2.1948 – komunisté jeho další vydávání zastavili – čteme: „*Máme sice ve svém státním znaku vznešené heslo Pravda vítězí a přece ohromná většina z nás, kdyby byla upřímná, by si musela s Pilátem odpovědět: „Co je pravda? Já to nevím, já jsem se dosud o to málo staral. A proto je všechna naše ostatní práce budování na písku a my se musíme bezmocně dívat, jak se hrouť. Ani šest let strašlivé války nám nestačilo, abychom zase našli cenu lidského života a cenu míru, proto nyní tak lehkomyšlně zacházíme s vnitřním mírem mezi námi. Nenalezli jsme cenu člověka, protože jsme se nenaučili upřímně modlit Otče náš a vyčist z něho onu základní rovnost a bratrství a svobodu, kterou nám Kristus přinesl.... Protože jsme nenaslouchali jeho hlasu, hlasu jeho církve a mluvili jsme pohrdlivě o její neomylnosti, proto musíme nyní poslouchat tolik nepravd a lží a nemáme takřka možnost se proti nim bránit. A přece jen pravda nás může učinit opravdu svobodné a šťastné a jen Kristus má tuto pravdu. Pravdu, ze které plyne vnitřní klid a mír, ze které plyne statečnost a síla, ze které plyne radost a štěstí. Toho všeho potřebujeme, toho všeho potřebuje svět kolem nás. My mu to musíme přinést ze svého nitra, neboť tam k nám mluví Pán... Toto sestoupení do nitra nesmí být útěk před světem, to musí být pouze ubezpečení, že nejsme sami, že je s námi Vítěz!“ (V.V.Neumilčená I)*

Před 150 lety byl vydán Kapitál Karla Marxe, vlastně produkt Engelsův. Byl lákavý i u nás tím, že upozorňoval na to, že pokračující industrializace a mechanizace povedou ke stále rostoucí nezaměstnanosti, protože se kapitalismus nedokáže reformovat. Tahle teorie se nikdy nerealizovala, kapitalismus se vždy dokázal

proměnit, a ačkoli stroje braly lidem práci, ta samá technologie vytvořila pracovní místa nová, která byla lepší, zdravější a lépe placená. A to samé se děje i nyní. Kapitalismus není zreformovatelný. Muselo této Marxově filosofii, mapě, či kompasu na cesty do „pozemského ráje“ být obětováno tolik milionů nevinných obětí.“ (Prof. Bost. univ. Igor Lukeš).

Farní kronika – LP 1948 – Nestojí sice za zmínku, ale přece budíž k naší hanbě a potomkům k výstraze zaznamenáno, jak se u nás 30. května 1948 volilo, možno-li to nazvat volení, když již předem byla utvořena jediná kandidátka a již předem bylo vyhrožováno těm, kdo by ji nevolili. Kdo by volil bílý lístek, který byl po obou stranách velmi znatelně označen, byl nazván zrádcem národa. Výsledky v celé farnosti byly tyto:

	Jednotná kandidátka	bílých lístků	neplatné
Horní Lhota	238	38	12
Dolní Lhota	101	88	5
Sehradice	353	52	0

Když už píší o těchto volbách, zaslouží zmínky volby v Sehradících, kde při sčítání hlasů poslala volební komise nepohodlné členy p. řídicího učitele Gazdika a p. Vojáčka, řezníka, zvednout státní vlajku, která z volební budovy „spadla“. Zatím si to napočítali. Vážení občané ze Sehradic říkají, že podle jejich výpočtu byla polovina bílých lístků „zlikvidována“. Jak vidět, nejlépe se opět držela Dolní Lhota. Na neblahém výsledku voleb měl tak značný podíl státní a místní rozhlas.

Úroda obilí je dosti slibná, jenže Horní Lhota má odevzdat přes 4 vagony obilí. Tolik ho možná ani nesklidí.

Oprava kostela: Již od mého příchodu do Horní Lhoty pořádali jsme v kostele měsíční sbírky pro potřeby kostela. Původně jsem měl úmysl kostel prodloužit, pokud lze až ke školnímu plotu. Farníci byli obětaví a vybrali jsme v r. 1946 přes 100.000 Kč (135 tisíc). Avšak r. 1946 byly nám tyto peníze zavázány, takže jsme museli od přístavby upustit. Vnitřek kostela však byl ve stavu přebohém, takže něco podniknout, bylo naprosto nutno. Při poradě s konkurenčním výborem rozhodnuto, že kostel bude vymalován a dáme na podlahu dlaždice. Tak se také stalo za spolupráce s Chránovým družstvem v Pelhřimově. Návrh na tónování nám poskytl akadem. mistr Ondráček z Pelhřimova. Malbu provedl pan Plášek ze Sehradic. Dlaždice dodala a položila firma Vrána z Lipníka. Asi tři týdny před Diviškem jsme se dali do práce. Práce bylo mnoho, ale dělníků málo. Všichni byli v zaměstnání. Nezbylo než vlastní ruku přiložit k dílu. Nebylo možno sehnat ani odborníky na stavbu lešení, ač je zde dost dovedných tesařů. Stavěli jsme sami za pomoci koláře Josefa Kužely ze Sehradic (Tománků) a p. Pláška malíře a učňů. Nejvíce práce dalo oklepávání staré malby v presbytáři, která musela dolů, aby stěny mohly „dýchat“ a neteklo po nich v zimě jako dosud. Celý presbytář musel být pak odshora až dolů skoro úplně znova nahozen, protože místy při oklepávání malby odpadla celá omítka. Protože oklepávání a nahazování presbytáře dalo velmi mnoho práce a zabralo víc času, než se předpokládalo, bylo o pouti ještě v presbytáři lešení.

*Pokračování příště
Mgr. Vladimír Měřinský*

Život a poslání křesťanů v církvi a ve světě

Sněm jako událost obdarování a nového porozumění

(Církev dnes)

Není dne, kdy by v médiích v současnosti nebyla skloňována problematika imigrace, uprchlická krize apod., tedy jevů, nastalých v důsledku pohybu milionů obyvatel zejména zemí Afriky a Asie. Míří hlavně do Evropy. Pro každého z nás je zde nastolen podnět k rozjímání – náš vztah k bližnímu. Pregnantně – výrazně je toto objasněno v evangeliu na 9.10. v Ježíšových slovech o milosrdném Samaritánovi (Lk 10,15 – 17), kdo je můj bližní? Nevybral jsem si ho já, vybral mi ho Bůh.

Ve svém životě jsem postaven do mnoha situací, ve kterých se mohu rozhodnout, zda prokážu milosrdenství. Nemusí se to stát nijak okázale. Ždánlivě neviditelné věci, jako jsou laskavost, přijetí, úcta, odpuštění, neposuzování, mohou někdy znamenat velkou věc v životě druhého člověka. A my mu ji můžeme dát. Papež František k tomu dodává, že v křesťanství jsme převzali tento verš – židovské dědictví – z Izaiáše (Iz 58,7): „...*Nebýt neteční k vlastní krvi.*“ Klíč k tomu najdeme v podobenství posledního soudu, kdy král postaví jedny po své pravici a druhé po své levici (dobré a zlé). Těm po pravici říká: „*Pojďte, požehnaní mého Otce, ...neboť jsem hladověl a dali jste mi jíst, žíznul jsem a dali jste mi pít, ... byl jsem nahý a oblékli jste mě, byl jsem nemocný a navštívili jste mě...*“ Ptají se, kdy to učinili a on jim odpovídá, že pokaždé, když to učinili někomu z jeho nepatrných, učinili to jemu. Ty druhé, kteří to neudělali, odsoudí. V křesťanství je postoj k chudobě a chudému zásadně postojem reálného závazku.

Jméno Boží je Milosrdenství – to je název knižního rozhovoru italského novináře Andrei Tornielliho s papežem Františkem, který nyní vychází i v češtině. Česká republika se tak řadí mezi více než osmdesátku zemí světa, kde lze tuto knihu v překladu najít na pultech knihkupectví.

Milost zahanbení nad svými hříchy

Velký prostor v rozhovoru je věnován tématu zahanbení nad vlastními hříchy. Podle Františka se jedná o milost, protože člověk si díky ní uvědomí svůj hřích. Papež také zdůrazňuje potřebu „ušního apoštolátu“, neboli schopnosti zpovědníků „trpělivě naslouchat“. I v případech, kdy kněz nemůže při zpovědi udělit rozhřešení, nechť udělí požehnání, protože „*Boží láska je zde i pro ty, kdo nejsou disponováni k přijetí svátosti.*“

Člověk je hříšníkem, ale nesmí přijmout „stav zkaženosti“.

Papež také v rozhovoru rozlišuje mezi hříchem a „zkažeností“ (italsky *corruzione*). Druhé jmenované znamená, že „*hřích, místo aby byl uznán jako hřích a učinil nás pokornými, se povýší na systém, stane se myšlenkovým znakem, životním stylem.*“

„*Kající hříšník, který následně padá a znovu upadá do hříchu kvůli své slabosti, nachází znovu odpuštění, pokud uzná, že potřebuje milosrdenství. „Zkažený“ člověk je naproti tomu ten, kdo hřeší, nečiní pokání, hřeší a předstírá, že je křesťanem, a svým dvojitým životem vyvolává pohoršení.*“

Člověk může být podle Františka hříšníkem, a přitom neupadnout do „stavu zkaženosti“. Zacheus, Matouš, Nikodém i dobrý lotr „*měli ve svém srdci hříšníka*

něco, co chránilo od zkaženosti. Byli otevření pro odpuštění, jejich srdce vnímalo vlastní slabost, a to byla spirála, která dovolila Boží síle, aby tam vstoupila“, píše papež v nové knize.

Mgr. Vladimír Měřinský

MYŠLENKY NA MĚSÍC LISTOPAD

ELIAS VELLA

VÝSTUP NA HORU MANŽELSTVÍ

Vydalo Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2014

1. Láska otevírá člověka pro úplné uzdravení, které mu Ježíš chce darovat.
2. Člověk roste a jeho zralost se vyvíjí podle toho, co dává, a ne co přijímá.
3. Tam, kde není láska, lásku přines a najdeš tam lásku.
4. Buďme si jisti, že to, co pro nás připravuje Bůh, je vždy skutkem jeho lásky k nám.
5. Při budování vztahů vždycky něco ztratíte, ale zároveň získáte víc, než jste ztratili.
6. Jen romantická nebo pouze tělesná láska nestačí. Potřebujeme mnohem více, potřebujeme oddanou lásku.
7. Je tak snadné vmést druhému urážku do tváře! Ale je velmi těžké zastavit krvácení, které urážka může vyvolat.
8. Bůh má plán pro každého jednoho z nás, ten je vždycky originální a vždy mistrovským dílem.
9. Pokud člověk lásku dává, také ji dostává.
10. Nikdo nemá absolutní pravdu. Každý má svůj úhel pohledu.
11. Pravdu nestačí jen říct, ale je potřeba ji sdělit s láskou a v atmosféře lásky.
12. Bůh nemůže plánovat nic, co by nebylo projevem lásky k milované dceři, milovanému synovi.
13. Láska vždycky uzdravuje.
14. Vaše osobnost může růst a zrát jenom tehdy, když se naučíte, co je vzájemná služba.
15. Středem našeho života nesmí být peníze, kariéra nebo technické vymoženosti. Centrem musíme učinit Krista.
16. Bůh nás obdarovává podle toho, nakolik jsme otevření přijímat.
17. Bez neustálého průběžného vnitřního uzdravování často posuzujeme a kritizujeme druhé, zatímco těmi, kdo mají být posuzováni a kritizováni, jsme my sami.
18. Práce je Božím darem, ale člověk ji nesmí pokládat za hlavní a jedinou prioritu ve svém životě.
19. Málokdo si uvědomuje, jak se Zlý pokouší využít jakékoliv situace a slabosti, aby nás zničil. Často se snažíme řešit problémy z mnoha různých hledisek, a přitom zanedbáváme jakékoliv duchovní uzdravování.

20. Zamilovat se je něco, co se stane, ale milovat je rozhodnutí.
21. Je velmi obtížné otevřít druhému člověku dveře svého vnitřního světa. Odhalit ho, znamená darovat druhému sám sebe.
22. Čím srdce přetéká, toho jsou ústa plná.
23. Nesmíme se bát vyjadřovat své pocity. Jinak se nikdy nenaučíme sdílet se spolu a komunikovat a zůstaneme lidmi, kteří se navzájem neznají.
24. Jediné slovo vyslovené ve správnou nebo v nesprávnou chvíli může vytvořit nebo zničit atmosféru důvěry.
25. Minulost nemůžeme ignorovat, je zapotřebí ji uzdravovat.
26. Důvěrný vztah vytváří člověk nejen sdílením se, ale i nasloucháním.
27. Když se dokážeme jeden druhému svobodně zasmát, je to důkaz bezpečného a důvěryhodného prostoru mezi námi.
28. Až budeme stát před Pánem, nebude ho zajímat, co jsme udělali nebo vytvořili. Důležité bude pouze, jestli jsme žili podle jeho plánu.
29. Nebudujme své životy a domy na písku. Smysl má jenom radost ze života i s jeho závazky a snaha udělat si ho navzájem co nejradostnějším.
30. Člověk není spokojeným proto, že vlastní a získává různé nové věci, ale protože je sám sebou.

*Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii
ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.*

10 mýtů o křesťanství ve světle historických faktů

3. Zfalšovaná Bible?

Zápletkou známého románu Šifra mistra Leonarda je postavena na tom, že Církev údajně ve 4. století zfalšovala evangelia a vypustila z nich nepohodlné skutečnosti. Stalo se to prý krátce po tzv. ediktu milánském, kterým římský císař Konstantin roku 313 ukončil pronásledování Církve a povolil její oficiální působení v rámci Římské říše. Tím se dostáváme k otázce: Jak je to vlastně s rukopisy Bible?

Kdyby s podobnými tvrzeními o zfalšování evangelií přišel někdo v 19. století, možná by mohl mít úspěch... Po dlouhá staletí totiž pocházely nejstarší známé dochované biblické rukopisy skutečně až ze 4. a 5. století. Navíc se většinou ani nevědělo, že jsou tak staré, protože nebyly známy metody, kterými by se dalo jejich stáří spolehlivě určit. Paleografie – věda, která dnes určuje s velkou přesností stáří starověkých rukopisů – je poměrně mladá...

Alle pojďme sledovat dějiny objevení starých biblických rukopisů od začátku. Je to příběh téměř detektivní. Originály Nového zákona byly psány na papyru. Vyrábí se z rostliny *Cyperus papyrus*, trochu podobné našemu rákosu, která se vyskytuje hlavně v Egyptě. Lodyha se podélně nařezala na tenké proužky. Ty se položily kolmo přes sebe, slepily, slisovaly a usušily. Papyrus byl sice levný (celý nepopsaný svitek stál v Egyptě asi tolik, kolik byla celodenní mzda, v Řecku, kam se dovážel, stál dvojnásobek), ale dlouho nevydrží. Možná jste někdy viděli, co se stane se senem, když leží několik desetiletí na půdě – začne se rozpadat na prach... S papyrem je to

dost podobné, za normálních okolností se nejpozději během tří století vlivem vzdušné vlhkosti rozpadne. Když například svatý Pavel psal nebo diktoval, jak bylo tehdy zvykem, svůj krátký list Filemonovi, použil jen jeden list papýru, který potom přeložil, zapečetil a odeslal. Delší novozákonní biblické texty byly napsány pravděpodobně na papýrový svitek – např. Lukášovo evangelium bylo na svitku asi 10 metrů dlouhém. Svitky bývaly popsány jen po jedné straně – na rozdíl od tzv. kodexů, které měly listy popsané z obou stran. Žádný z originálů některé z novozákonních (ani starozákonních) biblických knih se nezachoval a prakticky není naděje, že by někdy v budoucnu mohl být některý novozákonní originál objeven. Proč? Souvisí to s krátkou životností papýru a s místy, kde originály vznikly nebo kam byly poslány. Existují totiž prakticky jen dva způsoby, jak je možno papýrus uchovat výrazně déle než tři století. Jednak tzv. konzervace – uzavření mezi dvě skla, které se používá dnes –, to ovšem ve starověku s papýry nikdo nedělal...

Druhou možností je, že se papýrus dostane do suchého pouštního písku. Proto také většina dochovaných papýrů pochází z Egypta. Kdyby některé z evangelií bylo napsáno v Egyptě nebo kdyby například svatý Pavel adresoval některý ze svých listů do Egypta, byla by ještě naděje, že tam dodnes leží někde v písku a jednoho dne bude nalezen. Ale žádné evangelium či jiná novozákonní kniha v Egyptě sepsána nebyla ani žádný list tam nebyl adresován... Nutno však podotknout, že originál se nedochoval ani u žádné antické knihy. Všechna řecká a římská literární díla známe jen z opisů. V tom není Bible žádnou výjimkou. Od 2. století se začíná objevovat pergamen. Jde o velmi trvanlivý, ale také mnohem dražší materiál. Je to jemně vyčištěná kůže, která je tak tenká a na povrchu tak vyhlazená, že na první pohled připomíná tvrdší, jakoby lehce mastný papír. Oproti tomu papýrus spíše připomínal spleené seno... Křesťané začali pergamen pro opisy Písma svatého používat až ve 4. století. A právě z té doby pocházely ještě před sto třiceti lety nejstarší známé opisy Bible. Z poloviny 4. století je tzv. Kodex vatikánský. Od konce středověku se nachází ve Vatikánské knihovně. Ze stejné doby je i Kodex sinajský, který našel německý badatel Konstantin von Tischendorf v roce 1844 v klášteře svaté Kateřiny pod horou Sinaj. Jde o opisy, které jsou od doby sepsání originálů Nového zákona vzdáleny přibližně 250–300 let. To se sice může na první pohled zdát jako dlouhá doba, ale ve skutečnosti takto krátký odstup mezi sepsáním originálu a zachováním nejstarších kopií je u děl antické literatury něčím velmi výjimečným.

Pro srovnání: například Platonovo dílo se nám zachovalo v nejstarších opisech, které jsou o 1300 let mladší než originál. A nikdo nepochybuje, že bylo po celou tu dobu velmi věrně opisováno. Přesto však, pokud by někdo před sto třiceti lety tvrdil, že Církev po takzvaném konstantinovském obratu přepsala evangelia (tedy po tom, co roku 313 obdržela od římského císaře Konstantina Velikého ediktem milánským svobodu, a dokonce zanedlouho i státní podporu), bylo možno argumentovat proti jeho názoru jen nepřímou. Do roku 1895 totiž nebyl známý žádný opis novozákonního textu, který by sahal až do doby před uznáním křesťanství, tedy do doby krvavých pronásledování ze strany Římské říše, kdy se křesťané museli skrývat a jejich posvátné knihy byly často zabavovány a ničeny.

Jenže pak přišlo 20. století, které bychom mohli nazvat stoletím biblických papýrů. Předehrou byl rok 1896, kdy byly v egyptském Oxyrynchu nalezeny dva listy papýru,

kteře se dnes nacházejí v Britském muzeu pod signaturou 782. Podle mezinárodní klasifikace novozákonních biblických papyrů nese tento nález označení P5. Dva nalezené listy pocházejí ze 3. století (tedy z doby pronásledování Církve před konstantinovským obratem) a je na nich první a dvacátá kapitola Janova evangelia – včetně popisu setkání zmrtvýchvstalého Ježíše s Marií Magdalskou. A co je nejpodstatnější: text souhlasí s tím, který byl do té doby známý z Vatikánského a Sinajského kodexu! V roce 1931 se v Times objevila senzační zpráva F. Kenyona, ředitele Britského muzea, že soukromému sběrateli A. Chesterovi Beattymu se podařilo zakoupit vzácné biblické papyry. Jak se později ukázalo, další část ze stejného nálezu získala Vídeňská národní knihovna a Michiganská univerzita. Dnes nesou tyto papyry označení P45 a P46 a obsahují velké části všech čtyř evangelií, Skutků apoštolů a Pavlových listů. Opis evangelií a Skutků pochází ze začátku 3. století, opisy Pavlových listů byly pořízeny kolem roku 200 – snad dokonce krátce před koncem druhého století. Odstup mezi sepsáním originálu se tak zmenšuje na pouhých 100–150 let. Je to něco, co nemá obdobu u žádného jiného antického literárního díla.

Nabízí se otázka: Je to jen náhoda, že Bible je nejlépe doložené dílo starověku, nebo je to něco víc než pouhá náhoda? Do dnešního dne bylo nalezeno více než sto různých papyrů s novozákonním textem. Mezi nimi zvlášť významné jsou tzv. Bodmerovy papyry: P66 s velkou částí Janova evangelia pocházející přibližně z roku 200 a P75 ze začátku 3. století s velkou částí Lukášova a Janova evangelia. Mimořádně důležitý je i papyrus P52 (papyrus Ryland), který se dnes nachází v Manchesteru. Jedná se jen o malý útržek papýru popsáný z obou stran, který zachycuje úryvek Janova evangelia – scénu, ve které se Pilát ptá, zda je Pán Ježíš král (Jan 18,31–33 a 37–38). Významné je jeho stáří. Na základě takzvaných paleografických známek (typ papýru, písma, úprava textu) byl datován přibližně do roku 130. Jde tedy o opis pořízený pravděpodobně méně než čtyřicet let od vzniku Janova evangelia! Tento papyrus byl publikován v roce 1935 a jeho nález znamenal konec teorií, které se v té době snažily dokazovat, že Janovo evangelium vzniklo až v polovině druhého století. K začátku třetího století, tedy pro dobu více jak sto let před ediktem milánským, je možno sestavit z dochovaných rukopisů většinu textu Nového zákona – některá místa jsou doložitelná dokonce pomocí dvou, nebo i více různých velmi starých rukopisů.

A výsledek? Žádné Církvi organizované přepisování evangelií se nekonalo ani po ediktu milánském, ani ve dvou staletích před ním. Text byl věrně přepisován, a pokud při opisování vznikly nějaké odchylky (a ty samozřejmě vznikaly), je dnes k dispozici tolik materiálu, že vzniklé odchylky lze vzájemným srovnáváním dochovaných textů snadno rozpoznat. A nejen to – ve většině případů je možné i spolehlivě určit, jaké čtení bylo v původním textu. Míst, kde není možné s jistotou rozhodnout, jaká byla původní podoba originálu, zůstává dnes jen velmi málo.

A co je důležité: nejedná se o rozdíly, které by nějak podstatně ovlivňovaly chápání věroučného poselství Písma svatého. Bez nadsázky můžeme říci, že přesnost, s jakou dnes známe celý originální text Nového zákona, nemá v dosavadních dějinách obdoby. Dosud jsme hovořili o novozákonním textu. Někoho však může napadnout otázka: A jak je to se Starým zákonem? Jeho texty přece zachycují řadu proroctví,

kteřá se podle přesvědčení křesťanů naplnila na Pánu Ježíši. Zejména kniha proroka Izaiáš je jich obsahuje tolik, že Izaiáš bývá někdy nazýván evangelistou Starého zákona. Nebyl dodatečně starozákonní text nějak upravován, aby lépe „ladil“ s Ježíšovým životem? Ale je třeba si uvědomit, že knihy Starého zákona byly opisovány nejen křesťany, ale také židy, takže vzájemné srovnání by velmi rychle prozradilo rozdíl. Přece židé, kteří nevěří, že Ježíš je předpovězený mesiáš, nemají nejmenší důvod texty Starého zákona při opisování upravovat tak, aby dávná proroctví lépe „seděla“ na Ježíše... I zde ale přineslo 20. století mimořádný přelom. Byl jím nález tzv. Kumránských rukopisů neboli svitků od Mrtvého moře. Obsahují mimo jiné i velké množství opisů starozákonních biblických textů z doby před Kristovým narozením. Nález má zajímavou historii. V roce 1947 hledal mladý arabský pastevec z okolí Betléma ztracenou ovci v Judské poušti. Místo ovce našel poblíž severozápadního pobřeží Mrtvého moře jeskyni se starými rukopisy. V následujícím desetiletí bylo nalezeno více než 200 hebrejských, aramejských a řeckých biblických manuskriptů nejen v okolních, celkem jedenácti jeskyních, ale i na dalších místech v Judské poušti při pobřeží Mrtvého moře – například v ruinách židovské pevnosti Masada. Nejstarší z nalezených rukopisů obsahuje části Druhé knihy Mojžíšovy a pochází přibližně z roku 250 před Kristem. Mezi nalezenými rukopisy se nejčastěji vyskytuje Kniha žalmů (36x), Deuteronomium (29x) a Izaiáš (21x). Díky těmto nálezům víme velmi přesně, jak vypadal nejen téměř celý hebrejský Starý zákon v době před Kristovým narozením a těsně po něm, ale z velké části známe i podobu jeho tehdejšího řeckého překladu – tzv. Septuaginty. Většina svitků se dochovala ve velmi poškozeném a neúplném stavu. Nejlépe zachovaný je svitek 1QIsaa z doby asi 70 let před Kristovým narozením. Obsahuje kompletní text knihy proroka Izaiáš – evangelisty Starého zákona.

Je i toto jen náhoda? Nebo za tím můžeme vidět určitý Boží záměr? Zkuste opsat několik kapitol textu z nějakého evangelia – a nebo z jakékoliv jiné knihy – a pak dejte výsledek práce někomu jinému zkontrolovat. I při pečlivé práci zřejmě najde nějakou chybu. Chyb se dopouštěli i opisovači před mnoha staletími. Tu slovo vypadlo, tam zase něco přidali nebo pozměnili, podle toho, jak si text (ovšem třeba z jiného evangelia) pamatovali. Nebo chtěli v dobrém úmyslu něco opravit, co považovali ve své předloze za chybné, a ve skutečnosti správný původní text nahradili nesprávným. Tak vznikaly různé takzvané varianty. Těch existuje obrovské množství. Ne proto, že by práce opisovačů byla nekvalitní, ale protože text Nového zákona je značně rozsáhlý (v řečtině má 138 020 slov) a byl opisován velmi často.

Dnes můžeme porovnávat varianty z více než stovky dochovaných novozákonních papýrů, více než 250 majuskulních rukopisů (jde o nejstarší opisy na pergamenu, které byly psány výhradně velkými písmeny) a více než 2500 dochovaných minuskulních rukopisů (ty jsou psány s použitím velkých i malých písmen). Objevy četných papýrů ve 20. století především potvrdily spolehlivost předávání biblického textu. A v některých případech také pomohly najít zajímavé odpovědi na dosud otevřené otázky. Například tam, kde doposud nebylo jasné, jak zněl přesný text originálu...

Dle knihy Dějiny, jak je možná neznáte připravil Vojtěch Chupík

Kdybys mohl žít znovu

Před několika dny se mě někdo zeptal na zajímavou věc – zda bych na svém životě něco změnila, kdybych ho mohla žít znovu. Odpověděla jsem mu, že ne, ale pak mi tato otázka vrtala hlavou a...

Kdybych mohla žít znovu, méně bych mluvila a více naslouchala.

Neodmítala bych pozvat své přátele na večeri jen proto, že máme na koberci fleky a náš gauč je už značně vybledlý.

Jedla bych zdravé zeleninové saláty s tmavým pečivem a vyhýbala bych se všem jídlům smaženým na přepáleném tuku, i když mi chutnají lépe.

Našla bych si čas a poslouchala babičku, když mi chce vyprávět o svém mládí.

Nikdy bych netvrdila, když by byl právě parný letní den, že okénka auta musí být zavřená jen proto, že jedu od kadeřnice a mám čerstvě udělaný účes.

Nikdy bych nenechala vyhořet zcela opuštěnou a zapomenutou nádhernou svíčku ve tvaru růže v nějaké komoře. Držela bych u ní stráž a rozsvěcela bych ji a zase zhášela. Starala bych se o ni.

Běhala bych s dětmi po louce a nehubovala bych je, že mají šaty samou zelenou skvrnu od trávy.

Plakala bych a smála bych se méně při sledování televize a víc bych sledovala skutečný život.

Sdílela bych co nejvíc odpovědnosti se svým manželem.

Když bych onemocněla, zůstala bych v posteli a nehnala bych se do práce s horečkou, protože když budu chybět nějaký čas v zaměstnání, svět se nezastaví.

Ačkoliv bych nevěděla, kdy přesně skončí devět měsíců těhotenství, radovala bych se z každého okamžiku, protože bych věděla, že zrození dítěte, které žije pod mým srdcem, je podivuhodná věc a já mám přitom možnost spolupracovat s Bohem na uskutečnění zázraku.

Mému dítěti, které se na mne vášnivě vrhne a líbá mě, bych neřekla: „*Tak dolů, to už stačí! Jdi se umýt, večere je na stole!*“

Říkala bych mu co nejčastěji: „*Mám tě ráda.*“ A co nejméně: „*Bohužel...*“ Ale především, kdybych mohla znovu začít svůj život zde na zemi, nepromrhala bych ani chvíli...dávala bych strašný pozor, abych ho prožila opravdově..., abych ho prožila..., a už ho nikdy ničím nepromrhala.

(Erma Bombecková)

Každý okamžik, který ti Bůh dává, je nekonečný poklad. Nepromarni ho. Nehoň se pořád, abys zajistil zítřek. „Žij lépe, než můžeš, myslí lépe, než můžeš, a vydej ze sebe to nejlepší dnes. Protože dnešek je dřív než zítřek, a zítřek bude dřív než věčnost.“

(A. P. Gouthey)

Z knihy *Příběhy pro potěchu duše* (Bruno Ferrero)

Modlit se za živé i zemřelé

Mezi sedm skutků duchovního milosrdenství patří také modlit se za živé i zemřelé.

Modlitba a čin znamenají pro mnohé lidi dva protipóly.

Domnívají se, že by měli místo modlení se druhé raději jít a přiložit pomocnou ruku k dílu, aby tak trochu zlepšili jejich situaci. Jen v případě, že už nedokážou udělat nic jiného, zbývá modlitba. Modlitba za druhé je ale něco více než pouhá náhražka za jednání. Nasadit vlastní síly pro druhého a modlit se za něho patří k sobě. Bez modlitby je totiž jednání často slepé.

Jak vypadá modlitba za druhého a jaký má účinek?

Modlit se za druhého neznamená prosit Boha, aby ho změnil podle mé představy, aby druhý konečně přišel k rozumu a vydal se po správné cestě, přičemž já jsem ten, kdo určuje, co je správné, a co ne. Taková modlitba by nebyla za někoho, ale spíše proti němu – Bůh by ho měl formovat tak, aby odpovídal mým představám. Pravou modlitbu za druhého chápu v tom smyslu, že se nejprve zabývám právě jím samým. Snažím se do něho vcítit. Po čem touží? Čím trpí? Co by potřeboval? Co by mu udělalo dobře? Dále se za něho mohu modlit, aby mu Bůh požehnal a daroval mu to, co sám nejvíce potřebuje. Ponechám ale zcela v Boží režii, co je pro druhého dobré. Vždycky si nanejvýš mohu představit, že k tomu člověku proudí Boží Duch a Boží láska, aby ho naplnila. Druhý se tak dostane do kontaktu sám se sebou, se svou vlastní skutečností, se svým nejnvtřnější jádrem a povoláním. Taková modlitba za druhého vytváří hluboké vnitřní pouto. Uvědomuji si jeho blízkost a přeji mu dobro.

Samozřejmě je namístě modlit se za druhé, ocitají-li se v nouzi, před těžkou zkouškou, před důležitou cestou, v nemoci, před operací nebo před rozhodujícím rozhovorem. Smím Bohu předkládat svá přání. Přeji si, aby se druhý uzdravil, aby našel svou životní cestu, překonal zranění, jeho operce se podařila a těšil se opět dobrému zdraví. Ve všech svých prosbách to ale ponechávám na Bohu se slovy: „Bud' vůle tvá.“ Není snadné věřit v účinek modlitby, když někdo z mých blízkých navzdory intenzivním modlitbám zemře nebo když důležitý rozhovor skončí neúspěchem. Mohu pouze doufat, že modlitba nezůstane bez účinku. Stávám se pokorným a ochotným přijmout Boží vůli.

Mnozí lidé mají potíže věřit v účinnost přimluvné modlitby. Domnívají se, že se Bůh nezmění. Nebo si řeknou, že kdyby Bůh věděl, co je pro druhého dobré, udělal by to, ať už se modlíme nebo nemodlíme. Nejprve bych rád nabídl několik psychologických poznámek ohledně účinku modlitby. Když se za někoho modlím, získávám na něho jiný pohled. Znovu v něj začnu vkládat naději. Občas mě pak při modlitbě za něho napadne něco, co bych mu měl říci nebo napsat. Můj důvěryplný pohled mu pomůže, aby sám začal mít naději. Začnu se s ním setkávat jiným způsobem a také jemu tím umožním jinak se chovat. Nebo další účinek modlitby: Řeknu-li někomu: „Budu se za tebe modlit“, dotýčný se cítí nesen mou modlitbou. O modlitbu mě prosí mnoho lidí. Když jim ji příslibím, už se necítí sami, ale moje modlitba je nese, až nakonec zakusí, že ten, kdo je skutečně nese, je Bůh. Uvedu ještě další rozměr, který je dnes snadno srozumitelný: Modlitba vytváří pole k proměně druhého člověka. Také bychom mohli obrazně říci, že v modlitbě vzniká pozitivní vlnění, které je s to dosáhnout až ke druhému člověku. Díky poznatkům moderní fyziky víme, že celý svět je v té nejnvtřnější sféře vzájemně propojen. Modlitba působí právě v této nejnvtřnější provázanosti. Zazáří-li totiž díky modlitbě

v mém srdci více světla, bude ho více i pro druhého člověka. V hloubi duše vyvolá modlitba více světla, lásky, naděje a důvěry, a to jak pro mě, tak i pro ty, za které se modlím.

Obsahem sedmého skutku duchovního milosrdenství je ale také modlitba za zemřelé. Co to znamená modlit se za zemřelé? Vždyť jsou přece už u Boha. Má vůbec smysl modlit se za ně? Modlitba za zemřelé je ale v první řadě výrazem našeho spojení s nimi. Modlitbou jim tak prokazujeme poslední službu. Modlíme se za ně, aby se jim podařilo projít branou smrti k Bohu a aby se v umírání odevzdali do Boží lásky. Ve mši svaté se ruší hranice mezi nebem a zemí, mezi životem a smrtí. Můžeme prožívat společenství se zemřelým. Přímluva za zemřelé ústí při slavení eucharistie do jejich odevzdání do Boží náruče. V katolickém prostředí bývá zvykem slavit mši svatou i v den výročí zemřelého. Mnozí vydávají velké peníze na to, aby dali odsloužit za zemřelého co možná nejvíce mší. Při tomto způsobu přímlyv za zemřelé bychom si měli dát pozor na to, abychom se nedostali pod tlak výkonu, jako bychom mohli duši protlačit rychleji do nebe tím, kolik se toho za ni pomodlíme nebo kolik mší za ni dáme odsloužit a kolik hmotných prostředků na to vynaložíme.

Na druhé straně je dobrým zvykem ve výroční den něčí smrti nechat sloužit mši svatou, při které se společně sejdou rodinní příslušníci. Ti pak mohou zcela mimořádným způsobem prožít v eucharistii svůj vztah k zemřelému. Posiluje se tím i jejich důvěra v to, že zemřelý je u Boha, ve světle Boží lásky se očisťuje a dozrává pro nebe. Zároveň ale i my při pohledu na nebe nalézáme správné měřítko pro svůj pozemský život. Modlitba za zemřelé tedy není pouze skutkem milosrdenství vůči nim, ale také projevem spojení s nimi, výrazem víry v to, že láska je silnější než smrt a že smrt nedokáže naši lásku k zemřelému zničit, ale pouze ji proměňuje.

Modlit se za živé i zemřelé – je tedy službou lásky k člověku. Svou lásku k druhému projevujeme modlitbou a věříme, že prostřednictvím naší modlitby působí spásná Boží láska na člověka, za něhož se modlíme. V modlitbě za zemřelé pak vyjadřujeme to, že je v procesu umírání nechceme nechat samotné, ale že je doprovázíme svou láskou. Vyjadřujeme tím i skutečnost že naše pouto lásky přetrvává samu smrt. Francouzský filosof Gabriel Marcel kdysi prohlásil: „Milovat znamená říci druhému: Nezemřeš“. Nezapomínáme na své zemřelé, ale v modlitbě udržujeme jejich památku živou. Duším zemřelých je možné darovat prostřednictvím eucharistie, modlitby a almužny, zotavení a osvěžení. Základní křesťanské přesvědčení, že láska dosahuje až na onen svět, že můžeme zůstat ve vztahu vzájemné odkázanosti

a obdarování i přes hranici smrti, toto přesvědčení jde napříč staletími a zůstává zdrojem útěchy i dnes.

Podle Anselma Gruna – Sedmero skutků milosrdenství – zpracoval Mgr. Václav Ulrich

Dopis prezidenta a ředitele Arcidiecézní Charity Olomouc ke sbírce na Charitu 5. listopadu 2017

Bratři a sestry,

příští neděli 5. listopadu se bude v našich kostelích konat tradiční sbírka na Charitu. Charitní dílo je podstatnou částí služby církve a je i přirozeným projevem osobní víry každého křesťana. S pomocí Boží a Vás, dobrých a ochotných lidí, je dnes Charita v naší diecézi skutečně velkým a dobrým dílem církve. Není možné vyjmenovat všechny služby a druhy pomoci, to by bylo na mnoho stran.

Ale alespoň pro lepší představu – ve více než 200 registrovaných zdravotních a sociálních službách pomáháme ročně téměř třiceti tisícům potřebných všech věkových

kategorií, od seniorů a lidí s postižením, přes matky s dětmi, až po lidi na okraji společnosti. Tuto pomoc zajišťuje na 1500 pracovníků a stovky dobrovolníků. K zabezpečení takového díla je zapotřebí velké množství finančních prostředků, ročně celkem více než 700 milionů korun a sbírka na Charitu je důležitou součástí. Především tam, kde není možné získat prostředky jinou cestou.

Každý rok Vám trochu více představujeme jednu z mnoha činností. Letos bychom Vás chtěli seznámit s tím, že Charita zasahuje i při mimořádných událostech. V posledních třech letech řešila 27 takových situací. Pomáhala například lidem ve dvou případech při lokálních povodních, patnáctkrát spolupracovala na pomoci lidem po požárech rodinných domů, pětkrát pomáhala po havárii či výbuchu v domě. Charita Uherský Brod významně spolupracovala s Hasičským záchranným sborem při odstraňování následků výbuchu ve Vrbětčích.

Řada charitních pracovníků je speciálně proškolená pro zvládání pomoci v mimořádných situacích i v rovině psychologické. Charity jsou zapojeny do Integrovaného záchranného systému.

Prosíme, abyste podle svých možností přispěli příští neděli na Charitu, protože se bez Vaší pomoci neobejdeme. Rádi bychom Vás povzbudili ke štědrosti heslem, které nás oslovilo u našich přátel na Ukrajině: „**Když bereš, naplňuješ ruku, když dáváš, naplňuješ srdce.**“

Děkujeme Vám a Pán Bůh zaplať všem štědrým a ochotným dárcům. Budeme na Vás pamatovat při mši sv. v kapli Božího milosrdenství na Arcidiecézní charitě Olomouc v každé úterý v 7.30 hod.

Jménem Arcidiecézní charity a celého charitního díla.

Mons. Bohumír Vitásek, prezident a Václav Keprt, ředitel

Pořad bohoslužeb v listopadu - farnost Újezd

1. listopadu : Středa Slavnost VŠECH SVATÝCH	6.30 Új.:	Za farníky	ŠF SJ AM OS
	15.30 Új.:	Za + Petra Baláčka, + rodiče Ďulíkovy, Baláčkovy, zemřelé příbuzné, dar zdraví pro živou rodinu	
	17.00 Dr.:	Na poděkování Pánu Bohu a Panně Marii u příležitosti životního jubilea, s prosbou o další pomoc, dar zdraví, ochranu Panny Marie Vysocké pro živé rodiny, za šťastnou hodinku smrti, + manžela, děti a duše v očistci.	
	18.30 Sl.:	Za Karla Olejníka k nedožitým 90. narozeninám a Boží požehnání pro živou rodinu.	
2. listopadu : Čtvrtek Vzpomínka NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ	6.30 Új.:	Na úmysl Svatého otce	KA SJ RZ OS
	15.30 Új.:	Za + rodiče Machů, snachu Jitku, Rudolfa Müllera, Boží požehnání pro živou rodinu	
	17.00 Dr.:	Za všechny věrné zemřelé	
	18.30 Sl.:	Za odpuštění všech hříchů a dar věčné spásy pro Helenu Strakovou roz. Kozubíkovu	
3. listopadu : Pátek První pátek v listopadu Sv. Martina de Porres	15.30 Új.:	Za + rodiče Macíkovy, jejich rodiče, + děti a sourozence, dar zdraví pro živé rodiny a duše v očistci	ŠF
	17.30 Sl.:	Za + rodiče Soukupovy, Mozgovy a za Boží ochranu pro živou rodin	

4. listopadu : Sobota Sv. Karla Boromejského, biskupa	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Na dobrý úmysl Na úmysl dárců	KA
5. listopadu : Neděle 31. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + rodiče Počiorokovy, syna Pavla, dceru Jaroslavu, pravnuka Tomáška, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za + rodinu Hlavičkovu, Kolaříkovu, Machů, Kuželovu, Martincovu, ochranu a pomoc Boží pro živé rodiny Za farníky (<i>sv. křest</i>) Za + Josefa Fojtíka, + rodinu Holou, Fojtíkovu a Boží požehnání pro živou rodinu	KA SV RZ SJ
6. listopadu : Pondělí Ferie	15.30 Új.:	Za rodiče Malotovy, syna Františka, Josefa Šeligu, Boží ochranu pro živou rodinu a poděkování Pánu Bohu za 60 let života	ŠF
7. listopadu : Úterý Ferie	17.00 Dr.:	Za + rodiče Josefa a Bělu Stružkovy, jejich rodiče, rodiče Stružkovy a Slámovy, duše v očištění, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu	
8. listopadu: Středa Ferie	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Jana Václavíka, rodiče z obou stran, rodiče Honkovy a Janečkovy, duše v očištění a dar zdraví pro živé rodiny Za + Ludmilu Mikovčákovu, Jana Půlu, rodinu Mikovčákovu, Půlovu, Latinákovu, Bačinskou, ochranu Panny Marie a andělů strážných pro živé rodiny	RZ
9. listopadu: Čtvrtek Svátek Posvěcení lateránské baziliky	17.00 Dr.:	Za + Františku Vašíčkovu, + manžela Antonína a dar zdraví pro živou rodinu	
10. listopadu: Pátek Sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Výročí St. Ovesný Za + Emila Šústka, bratra, dvoje rodiče a duše v očištění	OS
11. listopadu : Sobota Sv. Martina, biskupa	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za farníky	
12. listopadu: Neděle 32. neděle v mezidobí Sv. Josafata, biskupa a mučedníka Drnovice: Oslava svátku svatě Anežky České	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Františka Trčku a živou rodinu Za + Františka a Marii Pavelkovy, jejich rodiče, sourozence a Boží pomoc a ochranu pro živé rodiny Za + rodiče Josefa a Ludmilu Maňasovy, dcery Ludmilu a Annu, živou rodinu Muzikanti z Drnovic	AL SJ ŠF ČR
13. listopadu: Pondělí Sv. Anežky České, panny	15.30 Új.:	Za + rodiče Urubkovy, Zvonkovy, duše v očištění, dar zdraví a ochranu Panny Marie pro živé rodiny	OS

14. listopadu : Úterý Ferie	17.00 Dr.:	Za + Andělu a Františka Machů, jejich rodiče, sourozence, dceru Annu, zetě, duše v očistci a Boží požehnání pro živé rodiny	
15. listopadu : Středa Sv. Alberta Velikého, biskupa a učitele církve	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Annu, Ludmilu a dva Josefy Manovy, duše v očistci, Boží pomoc, ochranu Panny Marie, za živé rodiny Machů, Hlavičkovu a Pochylou Za + Anastázií a Františka Hubáčkovy, + bratry, + rodiče z obou stran, + sestry, + švagrovou a dar zdraví a Boží požehnání pro celou živou rodinu	OS
16. listopadu : Čtvrtek Sv. Markéty Skotské, sv. Gertrudy, panny	17.00 Dr.:	Za zemřelé rodiče Florešovy, dva syny, snachu, zetě, za celou rodinu Zichovu a Boží požehnání pro živé rodiny	
17. listopadu : Pátek Sv. Alžběty Uherské, řeholnice	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Josefa Ďulíka, rodiče Drgovy, Josefa Drgu a živou rodinu Za + rodiče Žáčkovy, syna, rodinu Žáčkovu, Vaculínovu, Drgovu, Boží ochranu pro živé rodiny a duše v očistci	KA
18. listopadu : Sobota Posvěcení římských bazilik sv. apoštolů Petra a Pavla	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Jaromíra Pochylého, rodiče Ludmilu a Vladimíra, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky	RZ
19. listopadu : Neděle 33. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Ladislava Ptáčka, + rodiče, sourozence, rodiče Barcuchovy, Boží ochranu a pomoc pro živé rodiny Za + Josefa Kozubíka, + bratry, sestru a rodiče z obou stran Za biřmovance Za + rodinu Častulíkovu, manželku Marii a Boží požehnání pro živou rodinu	KA ŠF
20. listopadu : Pondělí Ferie	15.30 Új.:	Za Andělu Poláchovu, syna Pavla, rodiče Poláchovy, duše v očistci a ochranu boží pro živou rodinu.	RZ
21. listopadu : Úterý Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě	17.00 Dr.:	Za Josefa a Emilii Machučovy, jejich rodiče, syna Miroslava a duše v očistci.	
22. listopadu : Středa Sv. Cecílie, panny a mučednice	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + manžela, na poděkování za 80 let života, s prosbou o milosti a vedení Ducha svatého pro celou rodinu	OS
23. listopadu : Čtvrtek Sv. Klementa I., papeže a mučedníka	17.00 Dr.:	Za + Františka Zichu, rodiče z obou stran, bratra Stanislava, Josefa, švagrovou Františku, Jana Čokavce a Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živé rodiny	

24. listopadu: Pátek Sv. Ondřeje Dung - Laca, kněze, a druhů, mučedníků	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Polomíkovy, zetě, stařečky, sourozence, + rodiče Janků, duše v očistci, ochranu Boží a Panny Marie pro živé rodiny za + Stanislava Čičelu (<i>výroční mše sv.</i>)	KA
25. listopadu: Sobota Sv. Kateřiny Alexandrijské, mučednice	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Za farníky	ŠF
26. listopadu: Neděle Slavnost JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Františka Novosada, Marii Míkeskovu, Janičku Frýželkovu, dar zdraví a Boží požehnání pro rodinu Frýželkovu, Vaňkovu, Novosadovu Za + Anastázií a Josefa Hlavenkovy, rodiče z obou stran a rodinu Strnadovu Za + Josefa Častulíka (<i>výroční mše sv.</i>) Za + Emílii a Jana Častulíkovy, + rodinu Častulíkovu, Šulákovu, Frýželkovu a duše v očistci	ŠF SV AM OS
27. listopadu: Pondělí Ferie	15.30 Új.:	Za Emila Hůště, dva syny, rodiče z obou stran, živou rodinu a Janu Kostílkovou	KA
28. listopadu: Úterý Ferie	17.00 Dr.:	Za zemřelé rodiče Častulíkovy, jejich zemřelé rodiče, zemřelou rodinu Zámečnickovu, Zvonkovu, dar zdraví a Boží požehnání pro celou živou rodinu.	
29. listopadu: Středa Ferie	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za zemřelé rodiče a prarodiče Divoké a Bařinkovy	ŠF
30. listopadu: Čtvrtek Sv. Ondřeje, apoštola	17.00 Dr.:		

Pořad bohoslužeb - farnost Horní Lhota

1. listopadu: Středa Slavnost všech svatých	16.00 HL	Za + Františka Žebráčka, rodiče z obou stran, pomoc a požehnání pro celou rodinu
	17.30 DL	Za + rodiče, celou * a + rodinu, duše v očistci, dar zdraví a potřebné dary Ducha Svatého
2. listopadu: Čtvrtek <i>Vzpomínka na všechny zemřelé</i>	8.00 SE	Za všechny + biskupy, kněze a jáhny
	16.00 HL	Za všechny zemřelé
	17.30 DL	Na úmysl Svatého otce
3. listopadu: Pátek <i>1. pátek v listopadu</i>	16.00 HL	Za + Anežku a Josefa Šenovské, jejich rodiče, sourozence a požehnání pro * rodinu
	17.30 DL	Za + Václava Vaněčku, rodiče, prarodiče a kmotry, pomoc a ochranu pro celou * rodinu

4. listopadu: Sobota <i>1. sobota v listopadu; Památka sv. Karla Boromejského, biskupa</i>	8.00 DL	Za členy živého růžence z Dolní Lhoty
	17.30 HL	Za + Aloisii a Antonína Řezníčkovy, dceru Miladu, zetě Vladimíra, rodiče Horských a požehnání pro * rodinu
5. listopadu: Neděle 31. neděle v mezidobí; <i>Výročí posvěcení kostela DL</i>	9.00 HL	Za Esterku, jejíž láska a památka budíž požehnáním k též je její duše spojena do svazku živých
	10.30 DL	Za všechny občany Dolní Lhoty - za rodiny, děti, mládež i seniory
6. listopadu: Pondělí	17.00 SE	Za * a + farníky
7. listopadu: Úterý		
8. listopadu: Středa		
9. listopadu: Čtvrtek <i>Posvěcení lateránské baziliky</i>	16.00 HL	Za + Stanislava a Marii Petřů, + P. Františka Petřů, duše v očistci, dar zdraví a požehnání pro * rodiny
10. listopadu: Pátek <i>Památka sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve</i>	17.30 DL	Za + rodiče Slovákovy, dceru, snachu, syny, tetu a za celou * rodinu
11. listopadu: Sobota <i>Sv. Martina, biskupa</i>	17.30 HL	Za * a + farníky
12. listopadu: Neděle 32. neděle v mezidobí	9.00 HL	Za + Vojtěcha a Drahoslavu Urbanovy, jejich rodiče, duše v očistci a ochranu pro celou * rodinu
	10.30 DL	Na poděkování za 40 let společného života s prosbou o ochranu Panny Marie pro rodinu Váňovu
13. listopadu: Pondělí <i>Památka sv. Anežky České, panny</i>	17.00 SE	Na poděkování za 50 let společného života, ochranu a pomoc pro * rodinu
14. listopadu: Úterý		
15. listopadu: Středa		
16. listopadu: Čtvrtek	16.00 HL	Za + Rudolfa Novotného, + Drahoslava Gajdošíka a za celou * rodinu
17. listopadu: Pátek <i>Památka sv. Alžběty Uherské, řeholnice</i>	17.30 DL	Za * a + farníky
18. listopadu: Sobota	17.30 HL	Za + Jaroslava Strnada a za celou + rodinu
19. listopadu: Neděle 33. neděle v mezidobí	9.00 HL	Za * a + zpěváky a muzikanty z naší farnosti s prosbou o přímluvu sv. Cecílie
	10.30 DL	Za + Josefa Kráčalíka, rodiče, sourozence s prosbou o ochranu pro celou * rodinu
20. listopadu: Pondělí	17.00 SE	Mše svatá a mariánské večeradlo (P. Jaroslav Stříž)

21. listopadu: Úterý <i>Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě</i>		
22. listopadu: Středa <i>Památka sv. Cecilie, panny a mučednice</i>		
23. listopadu: Čtvrtek	16.00 HL	Za + manžele Dobešovy a za duše v očistci
24. listopadu: Pátek <i>Památka sv. Ondřeje Dunc-Laca a druhů, korejských mučedníků</i>	17.30 DL	Na úmysl dárce
25. listopadu: Sobota <i>sv. Kateřiny Alexandrijské, panny a mučednice</i>	17.30 HL	Za + Helenu Úšelovu, + Vladimíra Úšela, jeho manželku, + rodiče Úšelovy a Vaculíkovy, duše v očistci a požehnání pro * rodinu
26. listopadu: Neděle Slavnost Ježíše Krista Krále	9.00 HL	Za + Jaroslava Kutáčka, maminku, sestru, duše v očistci, za celou * rodinu a syna s rodinou v cizině
	10.30 DL	Za + Jana a Františku Masařovy, jejich rodiče, sourozence, duše v očistci a ochranu pro celou * rodinu
27. listopadu: Pondělí	17.00 SE	Za * a + farníky
28. listopadu: Úterý		
29. listopadu: Středa		
30. listopadu: Čtvrtek <i>Sv. Ondřeje, apoštola</i>	16.00 HL	Za * a + rodinu Matulíkovu, Krejčí, Lauterbachovu a dar zdraví pro celou * rodinu

Z nepředpokládaných důvodů může v tomto rozpisu dojít ke změnám. Sledujte proto týdenní rozpis!

Dopis Dominika Kardinála Duky ke Dni Bible 19. listopadu 2017

Vážení přátelé,

zvláště v době, kdy na nás doléhají výzvy kulturních změn v našem okolí, je čím dál naléhavější věnovat se intenzivněji biblickému apoštolátu. Také minulém roce se Biblické dílo snažilo přispět svými aktivitami ke zvládnutí tohoto nesnadného procesu.

Papež František píše ve své předmluvě k Bibli pro mládež: „Bible není k tomu, abyste ji založili do knihovny, ale spíše proto, abyste ji drželi v ruce často, denně ji četli, ať sami nebo spolu s někým“ Snažíme se naplňovat tuto jeho výzvu v podobě různých biblických kurzů, při kterých napomáháme nejen mladým lidem k důkladnějšímu porozumění Písmu svatému.

Uskutečňování různých aktivit vyžaduje podporu, bez níž bychom nemohli ve své práci pokračovat. Rád bych tedy poděkoval za Vaše modlitby i finanční podporu pro příští rok. Na internetových stránkách Biblického díla (www.biblickedilo.cz) najdete užitečné náměty pro realizaci biblického apoštolátu ve svém prostředí.

S vděčností za Vaši podporu Vám žehnám Dominik kardinál Duka,
předseda správního výboru ČKBD

Den otevřených dveří v Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži

ARCIBISKUPSKÉ
GYMNÁZIUM
V KROMĚŘÍŽI

Den otevřených dveří se koná v **sobotu 2. prosince 2017 od 9,00 – 12,00 hod.**

Návštěvníkům bude k dispozici vedení školy, učitelé jednotlivých předmětů, vychovatelé domova mládeže i školní kaplan. Bude možné si prohlédnout prostory školy, odborné učebny, knihovnu, školní klub, domov mládeže i školní kaple.

Zajímavosti z fyziky, chemie a biologie přestaví studenti v laboratořích těchto předmětů. Na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži mohou studovat žáci, kteří ukončili 7. nebo 9. třídu základní školy.

Pozvání pro mladé

Stejně jako minulý rok, i letos pojedje z našeho děkanátu autobus na GODZONE TOUR [[gadzoun túr](#)] do Žiliny. Jedná se o evangelizaci atraktivním, kreativním a moderním způsobem. Tato akce se koná 16. listopadu, vstup je zadarmo, platí se pouze autobus, na který je potřeba se přihlásit do 6. listopadu. Další informace o akci a přihlašovací formulář najdete na webu [animak.cz](#)

Blanka Máčalová, animátorka

Svátost biřmování

V neděli 19. listopadu 2017 při mši svaté v 9.40 hodin, kterou bude slavit otec arcibiskup Jan Graubner, přijmou v našem farním kostele v Újezdě mladí křesťané svátost biřmování. Zveme všechny věřící na tuto slavnost. Upřímný dík všem, kteří se za tyto biřmovance po celý rok modlili, zvláště kteří se zapojili do modlitby růžence v říjnu.

Na mše svaté pro rok 2018

Bude se zapisovat na mše sv. v Újezdě v pondělí 27.11.; ve Slopném ve středu 29.11. a v Drnovicích ve čtvrtek 30.11. vždy po večerní mši svaté v kostele. Při té příležitosti také bude možné objednat a dát příspěvek na měsíčník „Život farnosti“, který zůstává jako v minulých letech 80,- Kč. Objednat měsíčník je také možné jako v loňském roce úhradou částky na běžný účet, což je vhodné pro ty, kteří mají internetové bankovníctví. Účet č. 105523676/0300; jako variabilní symbol (VS) uvést číslo kú vesnice a jako specifický symbol (SS) číslo domu.

Příklad: fara Újezd: VS: 773697; SS 5

VS:	Újezd:	773697	Slopné:	750611
	Drnovice:	632546	Horní Lhota:	643289
	Vyské Pole:	788317	Dolní Lhota:	629537
	Loučka:	686981	Sehradice:	747106

Od 1. prosince bude možné mše svaté objednat také přes internet jako v minulých letech. Za tím účelem bude na rámu našich stránek odkaz: Mše sv. 2018. Prosím, abyste nepřihlašovali mše sv. na příští rok e-mailem před 1. prosincem.

OSMISMĚRKA

„Přátelům, kteří mají opravdovou cenu, se dá zatelefonovat ve... (viz osmisměrka)“

Marlene Dietrichová

A	Ú	H	Č	A	V	A	R	O	M
N	H	R	A	K	T	A	R	V	S
I	L	O	T	Y	A	L	A	J	V
L	A	N	Ř	V	I	K	D	I	I
D	V	B	A	C	N	E	B	H	T
I	A	T	E	U	H	Ř	U	L	A
C	L	B	O	Č	Á	H	Z	A	V
V	A	R	E	D	V	O	A	V	A
L	E	Ž	Á	I	R	A	R	A	Á
B	M	P	D	U	N	A	J	N	O

BEČVA, BEROUNKA, CIDLINA, DUNAJ, HRON, JIHLAVA, LABE, MORAVA, MŽE,
ODRA, OHŘE, ORLICE, PÁD, RADBUZA, SVITAVA, SVRATKA, ÚHLAVA, VÁH,
VLTAVA

Mgr. Gabriela Pavelková

SKUPINY ÚKLIDU

kostelů újezdské farnosti v říjnu 2017

Dat. :	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
04.11.:	17.	6.	5.
11.11.:	18.	7.	6.
18.11.:	1.	8.	7.
25.11.:	3.	9.	8.
02.12.:	4.	10.	9.

ŽIVOT FARNOSTÍ. Měsíčník farností. Vydává: Římskokatolická farnost v Újezdě pro vnitřní potřebu farníků z Újezda a Horní Lhoty. Členové redakční rady: Ing. Jarmila Váňová a Mgr. Gabriela Pavelková. Adresa: Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5, telefon: farnost Újezd: 731619849; farář Újezd 603154041; farnost Horní Lhota: 605206320; farář Horní Lhota: 604442038; mail: rkf.ujezd@volny.cz; fahornilhota@ado.cz Stránky: www.farnostujezd.cz; a www.farnosthornilhota.cz. Příspěvky (v rukopise nebo e-mailem) doručte do dvacátého dne předcházejícího měsíce.